

GELOOF IN JE KRACHT EN LAAT HET ZIEN

Utrechtse Vluchteling Vrouwendag 20 juni 2009

Blij gezichten, witte puntdaken van tenten, bruine, witte, roze en zwarte vrouwen, die elkaar enthousiast begroeten. Bedrijvigheid. Etensgeuren. Op het podium wordt de microfoon getest. Vrijwilligers tooien zich met een lila shawl. Zon en wolken. Het Janskerkhof in Utrecht tegen twaalven op zaterdag 20 juni.

Leida Schuringa, zakelijk leider van het Quality Centre Vluchtelingvrouwen, opent de dag en Mojghan Mohamady, voorzitter van de Iraanse Vrouwenvereniging, leest haar gedicht **Gisteren, vandaag, morgen** voor, waarin vrouwen uit alle windstreken en generaties samenkomen in hun pijn en verdriet, maar waarvan de laatste regels zijn: **Vrouwen zijn bergen / Bergen blijven altijd staande / Vrouwen zijn rivieren / Rivieren blijven altijd gaande.**

Badria Osman, een van de Quality Centre vrouwen, spreekt de wens uit dat mensen op de hele wereld elkaar helpen en gelukkig samenleven. Haar woorden hangen aan de roze, witte en rode ballonnen die even later de lucht ingaan.

Langs de kramen met hun geurende gerechten loop je het gebouw van de HKU (Hogeschool der Kunsten Utrecht) binnen. Daar kun je "Fort Europa" spelen: 'Verplaats je in een vluchteling. Hoe voelt dat? Wat voor beslissingen zou jij nemen?'

Op de Talentenmarkt wordt je naam in sierlijke Farsi letters geschreven, krijg je uitleg over de techniek van "Pattine" en vertelt Gladys* enthousiast over het coachen van vrouwen en hoe ze hen ertoe brengt hun kwaliteiten te benoemen – en niet die van een vriendin. En dan nog al die andere activiteiten, te veel om je in alles te verdiepen. Schilderijen, foto's. Aan een van de wanden hangen gedichten van Parvin Khosravi en Keshvar Amigh.

Weer naar buiten, waar gelukkig maar enkele druppels vallen. Daar vertelt Bea* in de Mensenbieb dat niet alleen Nederlanders vooroordelen hebben t.a.v. vluchtelingen, maar dat vluchtelingen er over 't algemeen van uitgaan dat alle Nederlanders rijk zijn. Ondertussen kun je thee drinken en knus knabbelen op Hollandse koekjes.

De workshops worden niet druk bezocht. Maar degenen die er zijn, krijgen hierdoor de kans om zeer intensief met elkaar in gesprek te komen. In de informatietent komen veel bezoekers. Wat is daar een schat aan informatie te halen, op papier of ook in een gesprekje met een van de vrijwilligers van de vele organisaties op het gebied van werk, opleiding en ondersteuning voor vluchtelingvrouwen.

Quality Centre Vluchtelingvrouwen

Verslag Utrechtse Vluchteling Vrouwendag

Op het podium verrichten ondertussen Chinese dames in glanzende outfits hun Tai Chi oefeningen, een paar enthousiaste bezoekers doen mee. Daarna trekt flamenco-danseres Celia Barradas, kleurig en fel, de aandacht; vervolgens treedt de Russische zangeres Alona Svintsova op, ze klinkt weemoedig. Wat een programma! Want dan er is ook nog de Egyptische buikdanseres Sabouschka en Koerdische muziek van Goran, Najat, Dilaram en Shazad. En de modeshow*, met Cubaanse, Surinaamse, Koerdische, Hindoestaanse en Chinese kledij.

Iedere gemeenteambtenaar en beleidsmedewerker zou de film “De Vreemdelingen Fee” van Dawoud Zarringam moeten zien. Zouden ze dan nog het lef hebben de advocate of de wiskundelerares productiewerk aan te bieden? Vrouwen uit Iran, Irak, Turkije en Eritrea doen verslag van hun ervaringen en frustraties. “Vluchtelingvrouwen zijn niet zielig, zwak, ziek of misselijk. Ze hebben alleen maar kansen nodig” zegt een van hen. “Ik wil gelukkig zijn in dit land,” een ander. En de aanmoediging van een medewerkster* van Vluchtelingenwerk Midden Nederland is deze: “Geloof in je kracht en laat het zien.”

De hoogtepunten (aanbevelingen) van het WorldCafé, het gesprek tussen beleidsmakers en vluchtelingvrouwen worden door Aynur Polat, zelf gemeenteraadslid in Hilversum en projectmedewerkster arbeidsparticipatie bij Vluchtelingenwerk Nederland, bekend gemaakt:

- Weet wat je wilt, vluchtelingvrouw, en kom voor jezelf op.
- Vluchtelingvrouwen willen gezien en erkend worden in hun kracht, kwaliteiten en mogelijkheden door hun omgeving en door instellingen.
- Wat nodig is, is maatwerk en persoonlijk mentorschap om de talenten te ontdekken en vorm te geven. En minder regels.

Weet je, zegt een vluchtelingvrouw naderhand: Wij willen leven en niet overleven.

Wanneer aan het eind van de middag de Ethiopische Minyeshu met al haar power en performance optreedt, breekt de zon door. Het publiek groeit aan, swingt mee, lacht, klapt. Power, zon, vreugde en applaus. Moge zo de toekomst van vluchtelingvrouwen eruitzien.

Tenslotte loopt een lange rij vrouwen achter de Antilliaanse brassband aan naar het St. Gregoriuscollege. Moe en tevreden wordt daar met een drankje en een maaltijd nagepraat, bij de muziek van het feest ter gelegenheid van het 10-jarig bestaan van het Intercultureel Theehuis.

* Hieronder staan de gegevens van een aantal vrouwen die genoemd worden.

- Gladys Chaparro is medewerkster van Stichting Doenja Dienstverlening
- Bea Umuhoza komt uit Rwanda en is vrijwilliger bij de Mensenbieb. Zoals iemand in de bibliotheek een boek leent, leent hij in de mensenbieb een mens.

Quality Centre Vluchtelingvrouwen

Verslag Utrechtse Vluchteling Vrouwendag

- De modeshow wordt gepresenteerd door Stella Huguf. De mannequins zijn: Celia, Carla, Shrin, Kamla, Suzy en enkele Chinese dames.
- Annemiek Harberink is medewerkster van Vluchtelingenwerk Midden Nederland.

Elly de Vries

